

Række Byer i Danmark. Folketinget i sin nuværende Sammensætning strider mod Valgretslighedens Princip paa Grund af sin forældede Valgkredsordning, ikke ifølge sit Princip. Gik vi til en ny retfærdig Valgkredsordning, blev Valgretsligheden slaaet fast, men Landstinget kan ikke ved en ny Valgordning komme i Harmoni med Lighedsprincippet. Selve Landstinget bryder ifølge sit forfatningsmæssige Princip med Lighedsordningen, og de Middelstands-elementer i Højre, som ere interesserede i Lighed mellem By og Land, ere interesserede i et nyt, forandret Landsting. Disse Elementer svigter hele Højre, alle Højres 21 Mand til Fordel for de Højreelementer, der repræsenteres af det ærede Medlem, som sidder overfor mig (A. P. Andersen), Hartkorns-Elementerne, de frikonservative Elementer, hele Højre med det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) i Spidsen svinge med fuld Musik over i de Frikonservatives Lejr. Men 5te Juni-Grundloven rejser sig paa alle Landets Talerstole og Valgtribunerne, den betyder Valgrettens Almindelighed og Valgrettens Lighed, dens Sejr vil betyde, ikke blot Folkets Selvstyre, men ogsaa Ligheden, den politiske Lighed, som det forenede Venstre skrev paa sit Program i 1872, som den store franske Revolution satte frem: alle Borgeres Lighed for Loven uden Hensyn til, hvad Stand de tilhøre, og hvor de bo.

5. Juni-Grundloven betyder det store Lighedsprincip gennemført og dermed, at et Forgiftningselement vilde komme ud af dansk Politik og dansk Samfundsliv. Saa længe Valgretten til dette Ting er ulige, ikke ifølge sit Princip, men ifølge en forældet Valgkredsordning, og saa længe den er ulige til det andet Ting ifølge det andet Tings Princip, saa længe vil der være Interesse-Modsætning mellem Land og By, saa længe vil denne Interesse-Modsætning være et Forgiftningsstof i dansk Politik og dansk Samfundsliv. Vi have mærket det i mange Aar, ogsaa i dette Aar, for naar en Del af Befolkningen har en uretmæssig Overvægt, bliver den politisk fristet til at benytte denne uretmæssige Overvægt paa den anden Dels Bekostning. Men jeg ved godt, at der er ærede Herrer fra forskellige Partier, som have en Interesse af denne Uligheds Opretholdelse, ikke blot fordi de have Interesse af, at visse Samfundslag have en uberettiget Overvægt over andre, men ogsaa have Interesse i, at dette Forgiftningselement fortsættes, fordi der er visse Herrer af alle Partier, der skulle leve

politisk af dette Forgiftningsstof, af dette Element, leve politisk af denne Interesse-Modsætning. Jeg ved godt, at hver Gang det kniber for en vis Politik, hver Gang den paa Grund af sin Moderation staar i Fare for at blive ringeagtet i de brede, demokratiske Lag, saa gribe de regelmæssig til et eneste Vaaben. Man behøver blot at have læst „Aalborg Amtstidende“ sidste Aar, saa ved man, hvad det er for et Vaaben, det Vaaben, man kalder Interesse-Modsætningen mellem By og Land, saa blive de Herrer, der ville gaa en mindre moderat Politiks Vej end de andre, gjorde til Københavnerne, Købstadfolk osv., saa kalder man Landboerne frem, saa kalder man Religionen frem, saa benytter man alt muligt, der kan kaldes frem, for at drage det ind og forgifte dansk Politik dermed, saa søger man at gøre det mest udemokratiske af alt, nemlig at dele Befolkningen i tjendtlige Lejre: By kontra Land.

Men 5. Juni-Grundloven rejser sig. Jeg haaber, den maa vinde Sejr ved de kommende Valg til Gavn for Valgrettens Almindelighed og Lighed, til Gavn for et sundt politisk Liv, til Gavn for Sammenholdet her i Danmark, til Forhindring af, at vi deles i Landbefolkning og Bybefolkning, Folk, der samle sig om København — som der en Gang er sagt, jeg tror af det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen —, og Folk, der samle sig om Hee. Dette vil 5. Juni-Grundlovens Sejr forhindre, den vil forhindre en saadan Splitelse i vort Folk. Juni-Grundlovens Sejr vil betyde Samling af det danske Folk. Den vil ikke betyde en konservativ Samling, men en national Samling. Jeg forstaar ikke, at de Herrer af Højre og Venstre, som saa ofte møde frem med nationale og religiøse Talemaader mod os, kunne gaa mod 5. Juni-Grundloven, jeg forstaar ikke, at de kunne gaa imod den almindelige, lige Valgret. Jeg forstaar ikke, at de, der paaberaabe sig det nationale, de, der tale om at væрге Landet indtil sidste Blodsdraabe o. s. v., kunne være med til at opretholde en Ordning, under hvilken ikke alle Elementer i Nationen gælde lige. Jeg forstaar ikke, at de kunne være med til at paaberaabe sig det nationale, naar de ville have, at Loven fremdeles skal dele Nationen i en privilegeret Overklasse og en uprilegeret Underklasse. Jeg forstaar ikke, at en Mand kan tage nationale Talemaader i sin Mund i en Skaaltale for Fædrelandet og det danske Folk, naar han i samme Aandedræt fastholder, at en lille